

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธี การสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

The Development of Daily Conversational Thai Learning Packages with Direct Instruction Model for Chinese Students, Chiang Rai Rajabhat University

นางสาวอรรทัย ชันโท

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ยุพิน จันทร์เรือง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี เท่งตระกูล

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตำบลบ้านดู่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาจีนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาจีนที่เรียนในหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 8 แบบฝึก แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบมาตรฐานคุณภาพระดับอุดมศึกษา (มคอ. 3) จำนวน 8 แผน แบบทดสอบหลังเรียนแบบปรนัยจำนวน 40 ข้อ แบบประเมินทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 8 สถานการณ์ และแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 15 ข้อ และแบบเปิด 1 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า E1/E2 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีประสิทธิภาพ (E1/E2) 82.43/83.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
2. ทักษะทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของผู้เรียนหลังได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.41
3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

Abstract

This research aimed to validate the efficiency of Daily Conversational Thai Learning Packages with Direct Instruction Model for Chinese Students, Chiang Rai Rajabhat University, according to standard criteria 80/80 by comparing the pre-test and posttest scores of the learners. Meanwhile, it also revealed the satisfaction of the students toward the developed packages.

Eighteen Chinese students, enrolled in Thai Language for Education Program in the second semester of academic year of 2013, Chiang Rai Rajabhat University, were selected as the population of the study. The data was collected by using the following tools; 8 lessons of Daily Conversational Thai Learning Packages with Direct Instruction Model for Chinese students and their evaluation forms, TQF 3, a set of multiple-choice test (40 items) and a satisfaction evaluation form which contained 15 items of rating scale questions and a subjective question. The data was analyzed according to E1/E2 method, mean, percentage, and standard deviation.

The study revealed that;

1. The efficiency of Daily Conversational Thai Learning Packages with Direct Instruction Model for Chinese Students, Chiang Rai Rajabhat University was at 82.43/83.26 (E1/E2) which is higher than the standard criteria.
2. The average score of the Chinese students' posttest was increased by 25.41 percent after the application of Daily Conversational Thai Learning Packages with Direct Instruction Model.
3. The satisfaction toward the use of Daily Conversational Thai Learning Packages with Direct Instruction Model was at the highest level.

บทนำ

ภาษาเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างกัน ทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน หามวลประสบการณ์ต่างๆ และใช้ประโยชน์จากภาษา ภาษาจึงเปรียบเสมือนหัวใจของการสื่อสารที่มีความสำคัญยิ่ง ดังที่ วรรณิ โสมประยูร (2553 : 24) กล่าวว่า ภาษาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นทั้งมวลประสบการณ์และเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างมนุษย์ ถ้าขาดภาษาแล้วมนุษย์คงไม่สามารถรวมกันเป็นสังคมได้ ภาษาจึงเป็นเครื่องมือของสังคมและภาษายังเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งของผู้เป็นเจ้าของภาษา

ภาษาจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกัน ยิ่งในยุคปัจจุบันที่เป็นยุคของข้อมูลข่าวสารต่างๆ สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้อย่างรวดเร็วจากประเทศหนึ่งเข้าสู่อีกประเทศหนึ่งโดยอาศัยเครื่องมือเทคโนโลยีที่ทันสมัยโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารนั้นตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังที่ เมตตา วิวัฒนานุกูล (2548 : 15 ; อ้างอิงจาก Cushner และ

Brislin, 1996) กล่าวว่า มนุษย์มีการติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกันโดยการท่องเที่ยว การแต่งงานและตั้งหลักแหล่งและครอบครัว การศึกษาความรู้และวัฒนธรรมและการประกอบธุรกิจ ด้วยเหตุนี้แต่ละประเทศหรือแต่ละสังคมจึงให้ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาที่สองเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันตามวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่นเดียวกับภาษาไทยที่มีใช้เพียงภาษาประจำชาติที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันภายในประเทศเท่านั้นยังเป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างประเทศ เนื่องจากในปัจจุบันโอกาสที่คนไทยจะพบปะกับชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยว ทำธุรกิจ หรือศึกษาในประเทศไทยก็มีจำนวนมากขึ้น ดังนั้นคนไทยจึงต้องมีทักษะการพูดภาษาต่างประเทศกับชาวต่างประเทศ ตลอดจนการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ นานา ภาษาไทยจึงเป็นภาษาหนึ่งที่มีการเรียนเป็นภาษาที่สอง และจำนวนชาวต่างประเทศที่สนใจมาเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองมีจำนวนมากขึ้นและมีแนวโน้มที่ความต้องการเรียนจะมากขึ้นเรื่อย ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทยใน

ฐานะภาษาที่สอง เนื่องจากตั้งอยู่ในภาคเหนือตอนบนและติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ

จึงได้เปิดหลักสูตรการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาวตามโครงการความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน (MOU : Memorandum Of Understanding) ทั้งที่มณฑลยูนนาน มณฑลกว่างสี มณฑลเสฉวน โดยจุดเน้นอยู่ที่จีนตอนใต้ตามเส้นทางยุทธศาสตร์หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง เริ่มตั้งแต่ จิงหิง ซื่อเหม่า ยวีซี คุณหมิงและฉู่ฉิง ซึ่งหลังจากที่มหาวิทยาลัยทำสัญญาความร่วมมือทางการศึกษา (MOU : Memorandum Of Understanding) กับสถาบันการศึกษาในประเทศจีนตามเส้นทางยุทธศาสตร์ซึ่งกล่าวแล้ว จึงได้มีโครงการให้อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายไปทำการสอนภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยดังกล่าวของประเทศจีน และมีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างไทย – จีน ในการเดินทางมาศึกษาในประเทศไทยและจีนอีกด้วย จากการศึกษาเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อหาวิธีการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดโดยตรงได้ ผู้วิจัยได้พบว่า การใช้วิธีการสอนแบบทางตรงเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนสอนผู้เรียนโดยตรง มีบุคลิกลักษณะที่เป็นทางการ

ในการสอน มีการอธิบายให้เหตุผล และแสดงให้เห็นเป็นแบบอย่าง สาธิต สอนทักษะที่จะให้ผู้เรียนได้เรียน (ปัญญา วรรณชัย, 2553 : 3; อ้างอิงจาก วิทยานิพนธ์ พลเยี่ยม, 2552 : 21) นอกจากนี้ Joyce and Weil (1996 : 334) กล่าวถึงความสำคัญของการสอนแบบทางตรงว่า ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์การเรียนรู้ และเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ และในการนำวิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Method) ไปใช้ สามารถแก้ปัญหาด้านการพูด การอ่านออกเสียง การสื่อสาร การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทั้งเนื้อหา สาระ และการฝึกทักษะด้วยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมจริง ที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปัญญา วรรณชัย (2553 : บทคัดย่อ) ที่แสดงให้เห็นว่าหลังจากการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงแล้ว มีนักเรียนคะแนนหลังการเรียนรู้สูงขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะพัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจและการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนของนักศึกษาจีนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model)

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนในหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
2. ผู้สอนได้ตัวอย่างแนวทางการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง โดยเฉพาะทักษะการพูดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาไทยในทักษะอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน โดยใช้เทคนิคการสอนแบบทางตรง(Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีนนักศึกษาจีนที่เรียนในหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาไทย และระดับความพึงพอใจจากการเรียนรู้ด้วยที่ใช้วิธีการสอนแบบทาง

ตรง (Direct Instruction Model)

2. ด้านเนื้อหา

แบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) จำนวน 8 แบบฝึกทักษะ ที่ใช้ประกอบในการเรียนการสอน รายวิชา LC1401 การพูดในชีวิตประจำวัน Basic Thai Speaking

3. ประชากร

ประชากร เป็นนักศึกษาจีนที่เรียนในหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 18 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถจำแนกตามลักษณะการใช้ ดังนี้

1. รายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจัดการของรายวิชา

2. แผนการจัดการเรียนรู้ตามเทคนิคการสอนแบบทางตรง รายวิชา รายวิชา LC1402 การพูดภาษาไทยเพื่อการศึกษาระดับต้น (Beginning Thai Speaking) เรื่องการพูดในชีวิตประจำวัน จำนวน 8 แผน ใช้เวลาในการปฏิบัติการสอน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

3. แบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการสอนแบบทางตรงสำหรับสอนภาษาไทยให้นักศึกษาจีน จำนวน 8 แบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นเอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการนำคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาร้อยเรียงเป็นประโยคเพื่อการสื่อสารเป็นเนื้อหาในแบบฝึกทักษะ โดยเนื้อหาของแบบฝึกทักษะประกอบด้วย วัตถุประสงค์ คำศัพท์ไทย แบบฝึกทักษะ กิจกรรม แบบฝึกหัด การประเมิน

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการพูดภาษาไทยปากเปล่า

5. แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตรง (Direct instruction Model)

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. รายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจัดการของรายวิชา

2. แผนการจัดการเรียนรู้

3. แบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการสอนแบบทางตรง

4. แบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

5. การสร้างแบบวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาและทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบด้วยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบทางตรง โดยในระหว่างการสอนผู้วิจัยทดสอบระหว่างการเรียนรู้ทุกครั้ง จำนวน 8 ครั้ง โดยใช้แบบบันทึกคะแนน

3. ทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจทางด้านการพูดภาษาไทยและทดสอบวัดความสามารถทางด้านการพูดภาษาไทยแบบปากเปล่า หลังการเรียนรู้สิ้นสุดลง

4. เก็บข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจ

การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนแต่ละแบบฝึกหัดมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละ เพื่อหาค่าประสิทธิภาพ (E1)

2. นำคะแนนจากการทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านการพูดภาษาไทยมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของแบบฝึก (E2)

3. คะแนนจากการทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อน

เรียนและข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ เพื่อหาความก้าวหน้าของการเรียน

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีประสิทธิภาพ 81.25/80.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่าแบบฝึกทักษะนี้มีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาจีนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) คะแนนหลังเรียนมีค่ามากกว่าคะแนนก่อนเรียน คือ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของผู้เรียนมีค่าเท่ากับ 44.28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.85 สำหรับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 66.61 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.26 และมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.41

3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายอยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.66$, $\sigma = .510$)

อภิปรายผล

การวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผลการวิจัยเป็นไปตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้วิจัยขออภิปรายผลตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.25/80.41 หมายความว่า ผู้เรียนทำคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนเฉลี่ย

คิดเป็นร้อยละ 81.25 และคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.41 แบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.25/80.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่าแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า

1.1 มีการวางแผนสร้างแบบฝึกทักษะที่มีวิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน กล่าวคือ ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์จากเอกสารและตำรา หนังสือเรียนทั้งของประเทศไทยและประเทศจีนหลายเล่มเพื่อสังเกตลักษณะแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับชาวต่างประเทศ และได้ข้อสังเกตคือ ลักษณะของแบบฝึกสำหรับชาวต่างประเทศควรเป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกหัด กระทำเพื่อทบทวนฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว มีกิจกรรมให้ฝึกฝนซ้ำ ๆ จนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญ เช่นเดียวกับหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกของทอร์นไดค์ (Thorndike) ที่กล่าวว่า แบบฝึกตามหลักจิตวิทยาควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จดจำได้นานและให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยแบบฝึกทักษะที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ กิรติกร (2545 : 11) ที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับแบบฝึกที่สร้างขึ้นนั้น ควรสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนที่เริ่มเรียนมีประสบการณ์น้อยจะต้องสร้างแบบฝึกที่น่าสนใจและจูงใจผู้เรียนด้วยการเริ่มจากข้อที่ง่ายไปหายาก และดังที่กรณิการ์ พวงเกษม (2540 : 8 – 9) ที่แสดงความเห็นว่าลักษณะของแบบฝึกต้องมีคำอธิบายเนื้อหา พร้อมยกตัวอย่างที่ชัดเจน ใช้เวลาในการฝึกที่เหมาะสม ผู้สอนสร้างแบบฝึกทักษะหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติม ควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ไม่ควรยาวเกินไป และสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของตนเองได้ดีขึ้น และแบบฝึกทักษะสำหรับชาวต่างประเทศควรประกอบไปด้วยภาษาแม่ของผู้เรียนและภาษาที่สองที่กำลังศึกษาและมีการใช้สัทอักษร (phonetic alphabet) มาช่วยในการถ่ายทอดเสียงให้เห็นได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของลู่ เซิน (Lu Sheng) (2555 : 14) ที่เห็นว่าสัทอักษรกำกับการออกเสียงของสระ พยัญชนะ เสียงวรรณยุกต์ และคำศัพท์ภาษาไทย ทำให้นักศึกษาได้อ่านหน่วยเสียงและคำไทยถูกต้องตามหลักสัทอักษรไม่ว่าจะอยู่ใน

ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะที่มีเนื้อหาประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ในการฝึกที่ชัดเจน มีคำศัพท์ ประโยคภาษาไทย และตัวอย่างบทสนทนาประกอบเนื้อหาต่าง ๆ โดยในแบบฝึกทักษะใช้ภาษาไทย สัทอักษร(phonetic alphabet)กำกับเสียง และภาษาแม่ของผู้เรียน มีการวัดและประเมินผลหลังเรียน และมีกิจกรรมที่หลากหลายส่งผลให้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ

1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้และสัมภาษณ์เพื่อการศึกษาแนวคิดจากครูสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีนที่มีประสบการณ์ในการสอนเป็นอย่างดี จากนั้นจึงนำปัญหาที่ได้วิเคราะห์และกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะ โดยคำนึงถึง คุณลักษณะของผู้เรียน เพื่อเลือกวิธีเสนอความรู้ ปริมาณความรู้ ภาษาและรูปแบบที่เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความพร้อม ความสนใจของผู้เรียน เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะที่มีวิธีการสอนที่เหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยเลือกวิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) มีขั้นตอนการเรียนรู้เป็น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นการแนะนำแบบฝึกทักษะ ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอเนื้อหาใหม่ ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึกปฏิบัติตามแบบ ขั้นที่ 4 ขั้นการฝึกตามคำแนะนำและการแก้ไข และขั้นที่ 5 ขั้นการฝึกปฏิบัติด้วยตนเองอย่างอิสระ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบวิจารณ์และแก้ไขปรับปรุงจนแน่ใจว่า แบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายสามารถใช้ได้ผล โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 พบว่า เนื้อหาของแบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยยังมีความซ้ำซ้อนและยืดเยื้อเกินไปในบางแบบฝึกทักษะ ทำให้เนื้อหาที่เรียนไม่น่าสนใจและไม่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน ไม่สามารถสอนได้ตามระยะเวลาและแผนบริหารจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เมื่อทราบปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์เนื้อหาอีกครั้งและปรับปรุง แก้ไข เนื้อหาที่น่าสนใจและกระชับมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอน ตลอดจนระยะเวลาที่กำหนดไว้ จนแบบฝึกทักษะสมบูรณ์ แล้วจึงนำไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มประชากรในการศึกษาค้นคว้า โดยแนวทางในการวิเคราะห์แผนบริหารจัดการเรียนรู้และวิเคราะห์เนื้อหาของแบบฝึกทักษะสอดคล้องกับวิญญานี พลเยี่ยม (2552 : 75) ที่ศึกษา ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบทางตรง พบว่านักเรียนมีคะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 71.42 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และไม่ต่างจาก

งานวิจัยของเซด อัล แชมมารี Zaid Al-Shammari (2008 : 7) ที่ศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบทางตรงในการสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลประเทศคูเวต โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองเท่ากับ 3.52 ซึ่งมากกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลองเท่ากับ 1.40 ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.19

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะทางการเรียนระหว่างเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาจีนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) คะแนนหลังเรียนมีค่ามากกว่าคะแนนก่อนเรียน คือ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของผู้เรียนมีค่าเท่ากับ 44.28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.85 สำหรับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 66.61 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.26 และมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.41 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

2.1 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีนนี้ ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพราะผู้เรียนได้มีการฝึกทักษะการพูดอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 16 ชั่วโมง ตามลำดับขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) โดยกระบวนการเรียนการสอนที่นำมาใช้ กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผู้เรียนมีการโต้ตอบและปฏิสัมพันธ์ มีโอกาส ตัดสินใจ และได้รับการเสริมแรงจากการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอนทันที ช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้สูง เพราะมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งจะเรียนได้จากขั้นตอนที่ง่ายไปหายากตามลำดับ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสนใจ และบทเรียนมีความยืดหยุ่น สามารถเรียนซ้ำได้ตามที่ต้องการ จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น อนึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดในการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) เป็นรูปแบบการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอน โดยผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของแบบฝึก และพฤติกรรมที่คาดหวังของผู้เรียน ชี้แจงสาระของแบบฝึกทักษะและความสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนอย่างคร่าว ๆ และชี้แจงกระบวนการเรียนรู้และหน้าที่รับผิดชอบของผู้เรียนมีการอธิบายหรือสาธิตเนื้อหาหรือทักษะใหม่ ๆ โดยใช้สื่อและกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ พร้อมทั้งตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามและให้ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ

และเสริมแรงเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน การทำให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติภายใต้การกำกับดูแลของผู้สอน ซึ่งต้องให้ข้อมูลย้อนโดยการชมเชยและบอกให้แก้ไขสิ่งที่ผิด หลังจากนั้นผู้เรียนฝึกปฏิบัติอีกครั้งเพื่อให้เกิดความชำนาญ และให้มีการฝึกเป็นระยะเพื่อช่วยให้การเรียนรู้คงทน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรารณา ศรีบุญเรือง (2540 : 45) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านเฉพาะโดยวิธีการสอนตรง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเฉพาะโดยวิธีการสอนตรง สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแปล และไม่ต่างจากงานวิจัยของ Gilford (1993) ศึกษาผลการใช้ร่องรอยจากบริบท (contextual clues) เพื่อการพัฒนาคำศัพท์ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยในรัฐมิซซูรี โดยใช้วิธีการสอนแบบทางตรง ผลปรากฏว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เรียนด้วยวิธีดังกล่าว และนอกจากนี้ยังพบว่าระยะเวลาของการใช้วิธีสอนแบบทางตรงให้กับนักศึกษา มีผลต่อการใช้ร่องรอยจากบริบทเพื่อเป็นเครื่องช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในความรู้ในการจำคำศัพท์ด้วย

ทั้งนี้จากผลการวิจัยต่างๆที่สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) จึงมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาไทย

3. ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่าการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.89 คือข้อที่ 8 กิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบทางตรง(Direct Instruction Model) ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ โดยไม่จำเป็นต้องเรียนในห้องเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนรู้สึกพึงพอใจและเห็นด้วยกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) ที่ได้ผ่านตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าจากอาจารย์ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยึดผู้เรียน

เป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติฝึกฝนการพูดภาษาไทยและได้กล้าแสดงออก ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องสามารถนำไปฝึกฝนได้ตลอดเวลาในชีวิตประจำวันไม่เฉพาะแค่ในห้องเรียน อีกทั้งแบบฝึกทักษะมีความน่าสนใจ สะดวกต่อการใช้ประโยชน์ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของโสภารวรรณ จันทร์ฉาย และคณะ (2555 : 71) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนทางตรงกับผังกราฟิก ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทางตรงกับผังกราฟิกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนแบบทางตรงร่วมกับผังกราฟิกในระดับมากที่สุด

และความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากเท่ากัน คือ ข้อที่ 4 กิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ข้อที่ 13 กิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนได้เป็นอย่างดี และข้อที่ 15 กิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบทางตรง(Direct Instruction Model) ทำให้ผู้เรียนมีความสุขขณะเรียนและมีความเป็นกันเองสามารถซักถามข้อสงสัยได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในส่วนภาษาและภาพที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน มีกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกที่หลากหลาย และวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและเกิดการเรียนรู้จากการกระทำของตนเอง โดยที่ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมในทุกขั้นตอนของการสอนผู้สอนจะมีส่วนร่วมกับผู้เรียนทำให้ผู้สอนกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจหรือพูดไม่ถูกต้องผู้สอนจึงให้คำแนะนำ จนในที่สุดท้ายผู้เรียนสามารถรับผิดชอบการทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองโดยปราศจากการควบคุมของผู้สอน ผู้เรียนเกิดภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง จึงส่งผลต่อทัศนคติที่ดีต่อผู้สอนด้วย และมีค่าเฉลี่ยในระดับความพึงพอใจมากรองลงมาคือ ข้อที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบทางตรง(Direct Instruction Model) ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมและเข้าใจคำศัพท์ ประโยค สำนวนในแบบฝึกทักษะได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิมและเชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาใหม่ ด้วยคำศัพท์ วลี ประโยค และตัวอย่างบท

สนทนา ในแต่ละแบบฝึกทักษะมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทั้งในรูปแบบของกิจกรรมกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ และกิจกรรมคู่ กิจกรรมเดี่ยว สอดคล้องกับที่ซูลีพร แจ่มถนอม (2542 : 32) ได้กล่าวว่า แบบฝึกควรคำนึงถึงตัวผู้เรียนเป็นหลัก โดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าฝึกเรื่องอะไร ด้านใด จัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหาไม่ยากเกินไป และมีรูปแบบหลายแบบที่น่าสนใจ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และคำนึงถึงภาษาที่ใช้ให้เหมาะสม สั้น ๆ และชัดเจน และมีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ที่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันตลอดเวลาจะส่งผลต่อพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน และไม่ต่างจากงานวิจัยของ ชาลี ศรีพุทธธรรม (2448 : 46) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะเสริมทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำคำสัมผัสสำหรับชาวต่างประเทศที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาที่ 2 พบว่าแบบฝึกทักษะเสริมทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำคำสัมผัสสำหรับชาวต่างชาติที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่มีประสิทธิภาพดี สามารถพัฒนาการพูดภาษาไทยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี นักศึกษามีความพึงพอใจต่อเทคนิควิธีการสอนอยู่ในระดับสูง

อีกทั้งผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า รู้สึกพึงพอใจในการเรียนทักษะพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ด้วยแบบฝึกทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่พัฒนาสร้างขึ้น สามารถนำไปใช้ในการพูดสนทนาในชีวิตประจำวันในสถานการณ์ต่างๆ ได้ด้วยตนเอง และต้องการให้มีการจัดทำแบบฝึกทักษะเช่นนี้ในเนื้อหาอื่น ๆ ต่อไป แสดงว่าผู้เรียนพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายและต้องการให้พัฒนาเนื้อหาอื่น ๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้สอนควรมีการชี้แจงเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน จัดลำดับขั้นตอนให้ชัดเจน บทบาทของผู้เรียนในกิจกรรมการเรียนรู้ และชี้แจงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับ
2. การเตรียมความพร้อมของสื่อที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา
3. มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้เสมือนสถานการณ์จริงโดยการเชิญบุคคลภายนอกมาร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคนไทย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
4. ผู้สอนควรพูดภาษาไทยในอัตราจังหวะที่ช้ากว่าพูดปกติในระหว่างสื่อสารกับผู้เรียนและพูดซ้ำไปซ้ำมาบ่อยครั้งที่สุด เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนทุกคนเข้าใจภาษาไทยได้ถูกต้อง
5. ในขั้นการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นบทสนทนา ผู้สอนควรมีการสาธิตและอธิบายความหมายของบทสนทนานั้นๆ อย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนเกิดภาพพจน์และมโนทัศน์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและพัฒนาแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) เพื่อนำไปใช้จัดการเรียนการสอนกับรายวิชาอื่น ๆ และเปรียบเทียบกับวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น มีผลแตกต่างกันหรือไม่
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิธีการสอนแบบทางตรง (Direct Instruction Model) กับแบบอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉวีวรรณ กิตติกร. (2545). การส่งเสริมทักษะการคิดคำนวณในระดับประถมศึกษา การพัฒนาทักษะการคิดคำนวณของ
นักเรียนในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูลีพร แจ่มถนอม. (2542). การสร้างแบบทดสอบที่ใช้ในการฝึกหัดโจทย์คำนวณเคมี เรื่อง สมบัติของก๊าซขึ้น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ. สืบค้นจากฐาน
ข้อมูลงานวิจัย Thailis Digital Collection.
- ชาลี ศรีพุทธธรรม. (2548). การพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการพูดคำไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำคำสัมผัส
สำหรับชาวต่างชาติที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้าวิชาการ.
- เมตตา วิวัฒนานุกูล. (2548). การสื่อสารต่างวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรารธนา ศรีบุญเรือง. (2540). ผลของการพัฒนาทักษะการอ่านเฉพาะ โดยวิธีการสอนตรงที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
เพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 กรุงเทพมหานคร.
(ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สืบค้นจากฐานข้อมูลงานวิจัย Thailis Digital
Collection.
- ปัญญา วรรณชัย. (2553). ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ที่ได้รับการสอนโดยรูปแบบการสอนแบบทางตรง. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โสภารวรรณ จันทรฉาย และคณะ. (2555). ความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสื่อสารของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนทางตรงร่วมกับผังกราฟิก. สืบค้นเมื่อ 24 มีนาคม 2556.
จาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ. จาก [http://educms.pn.psu.ac.th/edujn/viewarticle.
hp?id=274&layout=abstract](http://educms.pn.psu.ac.th/edujn/viewarticle.hp?id=274&layout=abstract).
- ลู๋ เซิน. (2555). การพัฒนารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาจีน โดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน.
(วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- วิญญาณี พลเยี่ยม. (2552). ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้รูปแบบการสอน
แบบทางตรง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Guilford, J.P. (1968). *The Nature of Human Intelligence*. New York : McGraw-Hill Book.
- Joyce B., & Marcha WL. (1996). *Model of Teaching*. 4 th ed. Englewood Cliffs : Prentice-Hall.
- Zaid Al-Shammari. (2008). *The Effectiveness of Direct Instruction in Teaching English in Elementary
Public Education Schools in Kuwait : A Research case study*. from [http://findarticles.com/p/
articles/miqa3673/is1129/ain28566106](http://findarticles.com/p/articles/miqa3673/is1129/ain28566106).